

ligget i en Del Aar. Det er meget rigt, talt i være Regeringens Oplysninger i saa Henseende. Vi have jo haft de forskjellige Kommissioners Betænkninger, som indeholdt de saghyndiges Udvikling dels af det Standpunkt, som det store Flertal i begge Ting har tiltraadt, og dels af det Standpunkt, der nærmest er i Overensstemmelse med det, som det ærede Mindretal gaar ud fra. I det andet Ting have ogsaa saghyndige Medlemmer i Fjor givet en Udvikling af de forskjellige Standpunkter. Vi ere altsaa i den Henseende, forekommer det mig, blemme tilstrækkelig oplyste, jeg er i ethvert Tilfælde for mit Vedkommende paa det rene med, at jeg vil følge de saghyndige fra den Side. Muligvis har det, som er fremkommen fra Mindretallet, sin store Betydning. Det fremkommer nærmest foranlediget ved en Smødegaaelse, som er fremkommen fra Ministeriets Side, og det maa altsaa bero paa den højtærede Minister, om han vil udtale noget i saa Henseende. Jeg vil kun dertil gøre den eneste Bemærkning, at jeg ikke har nogen rigtig Tro til, at det vil være gavnligt at følge Mindretallet. Forskellen mellem det ærede Mindretals Forslag og det Forslag, som dette Ting tidligere har fulgt, er jo den, at man, for at lette Trafikken for den nærværende Station, efter Ministerens Forslag flytter Godstrafikken over paa den anden Side for at blive staaende derved. Jeg maa nemlig bestemt modsiges — for mit eget Vedkommende i ethvert Tilfælde og vistnok for manges Vedkommende — at der deri skulde ligge en Anerkendelse af, at man ogsaa i Tidens Løb vil gaa med til at flytte Persontrafikken over paa den anden Side. Man staar i den Henseende efter mit Skøn fuldstændig frit; det er muligt, at man i Tidens Løb vil gøre det, altsaa samle baade Person- og Godstrafikken paa en Centralstation; men det vil kun ske, naar man stønner, at der derved vil være saa meget at vinde, at det kan anbefale de dermed forbundne store Beføstninger, og at der navnlig vil være noget at vinde med Hensyn til Ideanoverføringer m. v.; men det er slet ikke sikkert, at det sker i Tidens Løb. I ethvert Tilfælde præjudicerer denne Afgørelse ikke noget, og der opnaas ved den for længere Tid det, som skal opnaas, nemlig større og bedre Plads paa den nærværende Station, naar den indskrænkes til Persontrafik alene, saaledes at den med Lethed kan magtes efter Trafikkens nuværende Størrelse, naar saa Godstrafikken henlægges til det for den efter Flertallets Mening hensigtsmæssigste Sted at lægge den paa. — Hvad derimod angaar Mindretallets Forslag, saa virker det præjudicerende. Man vil nem-

lig bibeholde Persontrafikken og Godstrafikken samlede paa det nærværende Sted ved Forandring af Anlægget, ved Flytning af Bærstederne m. v., Anlæg af forskellige Baner, men samtidig med Opgivelse af Lovforslagets § 2. Derved vil han virke præjudicerende for, at man maatte senere kan paa en fyldestgørende Maade komme ud af Banstiklighederne, hvis det ikke skulde slaa til, at hans Plan kan gælde for alle Løber. Og lad mig sige, at det er netop paa dette Punkt, at jeg, rigtig nok fra en Begrænds Betragtning, nærer en meget stor Tvivl. Vi have ikke nogen Garanti for, at Trafikken ikke tager saaledes til, at man ikke vil kunne magte den paa den nærværende Station, det vil sige ikke uden betydelige Beføstninger. Jeg skal nemlig tillade mig at bemærke, at siden Sagen forelaa for den sidste Kommission, er der hengaaet 5 Aar, og i disse 5 Aar, fra 1887—88 til 1892—93, er Godstrafikken vokset yderligere, nemlig med 40 Procent, medens Persontrafikken er stredet frem med 16 Procent og Togantallet med 40 Procent; vi have ikke nogen Garanti for, hvorledes det vil gaa i Fremtiden. Jeg tvivler ikke paa, at det ærede Mindretal kan have Ret i, at hans Anlæg dog er saa stort, at man ved Efterligning af, hvad man har gjort i Retning af ekstraordinære Foranstaltninger i London og andre Steder, kunde magte Trafikken; men saa vil muligvis Driften blive betydelig kostbarere, det er min rent personlige Betragtning. — Jeg vil derfor ikke gaa med til Mindretallets Forslag, men vil stærkt anbefale at blive staaende ved det, som det høje Ting engang har vedtaget.

Linn: Den ærede Ordfører gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse i de Betragtninger, han sluttelig fremsatte i sit Foredrag, hvor han inddegik en af mig fremsat Plan til Ordningen af Kjøbenhavns Banegaardsforhold. Det er jo, som Tinget bekendt, ikke denne Sag, der foreligger til Behandling i Dag og overhovedet kommer til at foreligge til Forhandling; men der foreligger her kun til Forhandling et Endringsforslag af mig, som slet ikke staar i nogen Forbindelse med min Plan til Omordning af de kjøbenhavnske Banegaardsforhold, men kun gaar ud paa en delvis Opgivelse af det forelagte Lovforslag og en delvis Fremme af det. Jeg skal dog ikke komme videre ind derpaa. — Jeg gaar derfor over til at fremsætte de Betragtninger, som jeg havde til Hensigt at fremsætte i Dag.

Et æret Udvalgsmedlem her bag ved (Det. Hanen), som særlig indtager det saglig platoniste Stede at være stemt for Lov-